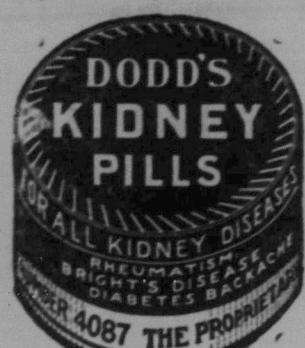




Dodd's Kidney Pills hjälper alla former av njursjukdomar, såsom reumatism, Brights sjukdom, diabetes och ryggvärk. Dodd's Kidney Pills säljas för 50 cents per ask av alla apotekare eller sändas per post vid mottagandet av betalningen. The Dodd's Medicine Co. Ltd., Toronto, Ont.

Svenska Canada-Tidningen

Printed and published every Thursday by THE CANADA WEEKLY PRINTING CO. Ltd. a limited liability company, incorporated under the laws of Manitoba, at its office and place of business, 115 Logan Ave., Winnipeg, Man. P. M. DAHL, Manager. "PHONE A-9011.

PRENUMERATIONSPRIS:
Helt år i förskott \$2.00
Helt år i förskott 1.50
Helt år till Förenta Staterna 2.50
Helt år till Sverige 2.00
Helt år till Belgien 1.50
Prenumerationsmedel kunna sändas såväl i registrerat brev som genom Post eller Express Money Order eller Postal Note. Dessa sändas, som ej behövs registrera, bör göras betalbara till The Canada Weekly Printing Company, Limited.
Prenumerat, som önskar sin adress ändrad, ombudet att inlämna både den gamla och den nya adressen.
Inlämda prenumerationsmedel kvitteras endast i den guldskedslapp.

AKNONSER PÅ BEGRÄNS.
Efterfrågan, 3 gånger \$1.50
Dödsannonser med svart ram och kors. 1.50
Förlovningsannonser, bröllop, etc. 50c per rad i tryck. Inlämnade i tid till utgåvan. Beställning för annonser bör alltid inlämnas i förväg.

Torsdagen den 11 december 1924

FRAGAN rörande anläggandet av en trämassafabrik i St. Boniface nämns sig åter — för tionde gången? — sin lösning. Vissa privata bolag, nybyggarna och andra av affären berörda intressen i distriktet jämte provinseringen isensatte en häftig strid för att oinmätta den federala regeringens försäljning av ett större skogsområde i norra Manitoba till J. D. McArthur för att garantera honom nog med pappersved för att kunna realisera planen. Utan tvivel vore de, som protesterade mot försäljningen av skogsområdet enligt det ursprungliga förslaget, ingalunda i opposition mot företaget, som kanske en del tro. Det var vissa rättigheter och privilegier, som de önskade skydda. Att låta ett privatbolag monopolisera ett så vidsträckt jordområde för en längre tidsperiod var nog föga klokt. Saken har emellertid förts till Ottawa, och enligt vad vi i dagens nummer meddela, har man kommit till en överenskommelse, som är tillfredsställande för alla parter. J. D. McArthur har full garanti för att kunna erhålla tillräckligt med råmaterial för sin anläggning, och de övriga intresserna äro också vederbörligen skyddade.

Vi kunna ej underlätta att uttala vår stora tillfredsställelse över, att frångesent halsstarrighet eller missriktat nit icke lyckades att störta hela företaget. Manitoba är i stort behov av industri, och den kommer väl till pass. Utan tvivel skall den bidra till att lösa arbetslöshetsproblemet för Winnipeg. Med flera dylika industriföretag licensierade, med en ymnig tillförsel av driftkraft, vermer Canadas naturresurser kunna tillvaratas, skulle framtidsutsikterna ljusa, och vi skulle möjligen börja se "the prosperity around the corner."

Ett ord till skandinaviska farmare.

För S. C. T. av S. W. Goerwell, B. A.

Med dessa rader ber jag att få vända mig speciellt till skandinaviska farmare, som utgåro en så ansevärd och betydande del av den skandinaviska gruppen i Canada. Farmarnas läge har de senaste åren varit allt annat än avundsvärd. De hava haft att strida emot ogynnsamma priser på spannmålsmarknaden, höga priser på sina redskap och tunga ekonomiska bördor, som många av dem ådrogo sig under de gyllene åren under och omedelbart efter kriget. Farmarnas läge har därför varit fortvivlat, och denna fortvilan tog sig uttryck i deras inträde på den politiska rämnarbanan med ett eget parti. Det progressiva partiet var baserat på farmarna, och dess politik på farmarnas behov. En hel del annat folk rostade på den progressiva sedeln år 1921, men majoriteten av rösterna kastades av farmare.

Indirekt är varje man och kvinna i Canada, och varje del av Canada, intresserad i västerns farmar. Jordbrukets välfärd är A och O för hela landets lycka och välfärd. Ät det dåliga tider för farmarna, är det också dåliga tider för landet i sin helhet. Industrien kan ej blomstrat, såvida ej västerns farmare hava god köpkraft. Och god köpkraft kunna ej farmarna besitta utan goda priser för sina produkter.

Farmarna hava slagit in på den rätta krigsstigen, då de kastat sina krav in i politiken. Men det är fräga om, att de vore visa, då de pressade sina krav med ett eget parti. Kanhända det var gott och väl att göra så vid föregående val, så att hela landet fick ögonen öppna för stycken bakom dessa krav. Men huruvida det vore visat av farmarna att vid nästa val uppträda med ett eget klassparti, därom hyser jag de allra starkaste tvivel. Ja, jag skulle anse, att ett sådant steg skulle vara synnerligen oklokt och skulle motverka i stället för att promovere farmarnas intressen.

Jag har några kraftiga skäl, varför jag tänker så, och jag beder västerns farmare att noga övertänka desamma. Vi veta alla, att det liberala partiet vid valen 1921 ej ställde upp några kandidater emot det progressiva partiet, därest det kunde formodas, att uppställandet av en sådan kandidat skulle resultera i valet av en konservativ. Vi från västern må hava delade meningar, men vi bedja åtminstone enstämmande vår himmelske fader bevara oss för de konservativa och Mr. Meighens raseri.

Det liberala partiet beslutat att i många valkretsar ej uppställa någon kandidat emot de progressiva valkretsar av den förvisningen, att folket i västra Canada var beslutat att giva det tredje partiet en chance att föra västerns talan. Utan tvivel har det progressiva partiet under de senaste åren kraftigt fört farmarnas talan i parlamentet, men vad har Åstadkommit? Premierminister William Lyons Mackenzie King, liberalernas ledare, har hållit sitt löfte till västerns farmare att Åstadkomma reduktion i tullarna och i beskattningen och att bevara västerns intressen i transportfrågorna, i synnerhet sådana frågor, som rödde Canadas nationella järnvägar. Och dock ha västern endast fyra, säger fyra representanter i det liberala partiets klass i dominionparlamentet. Alla dessa sitta nu vid regeringens rådsbord, där de så gott de kunna kämpa för västerns intressen. Mr. King, be slutet att ena hela Canada från Stillahavskusten till Atlanten, låt varje provins bli en representant i Canadas regering. Omedelbart efter valet år 1921 visade det sig, att provinserna Alberta ej hade sändt någon liberal representant till parlamentet. Att bedja de konservativa uppgiva en plats för de liberala vore naturligtvis att bedja den lade själv om en allmoss. Men Mr. King ville hava honom, Mr. Stewart, som förtur var premier av Alberta, vid sitt rådsbord. Han vände sig till de progressiva och bad dem uppgiva en av sina platser i parlamentet, så att Mr. Stewart kunde få komma in och Alberta därigenom bli

va representerat vid regeringens rådsbord. De progressiva svarade nej. Men de liberala i provinserna Quebec visade, att de gjorde skäl för sitt namn. De erhöles Mr. Stewart en plats i parlamentet. Han blev vald, och Alberta var representerat vid regeringens rådsbord. Jag säger detta för att bevisa, att de progressiva, som påstå, att de hava ett liberalt program, men ett program, som i främsta rummet kämpar för farmarnas bästa, vägrade att giva västerns farmare representation för Alberta i den liberala regeringen, som väl tusen gånger bättre bevarar farmarnas intressen än någon sin Mr. Meighen och hans drabantier skulle vilja göra.

Vad chanser hava de progressiva vid nästa val, om de gå till valurnorna som ett självständigt parti? Den progressiva vinden har möjnat av betydligt. Liberaler, tusentals av dem, som rostade med de progressiva vid valet 1921 för att förhindra valet av en konservativ, skola rösta liberalt vid nästa val, ty det liberala partiet kommer vid nästa val att ställa upp kandidater i varje valkrets. Den sittande liberala regeringen skall gå till folket i val för att få röra dess domslut över regeringens politik. Mr. King och hans ministrar skola fråra västerns farmare, om de bevakat deras intressen på ett årligt och troget sätt. Vad skall västern svara? Om de progressiva gå till val, kastande rösterna för en liberal kandidat, är det intet tvivel om, att Mackenzie King åter kommer att bli Canadas premiärminister, ej heller något tvivel om, att västern skall få en stark representation i parlamentet, som skall möjliggöra för premier King att kraftigare framhånda dess intressen.

A andra sidan, om de progressiva gå till val med eget parti, vad torde hända? Även om lika många representanter, som nu representera detta parti i parlamentet, bli valda till nästa parlament, kunna ej de progressiva ens drömma om att få hålla regeringstolarna. Men det progressiva partiet har ej en levande chance att välja lika många representanter till nästa parlament, som det har i det nuvarande. De liberala skola vinna många av deras säten, och de konservativa skola kanske vinna ännu fler — med minoritetarier, ty de liberala skola ju stå splittrade och ej hava kraft nog att vare sig välja en progressiv eller liberal. I östern har det progressiva partiet ej den minsta chance, ej heller tanke på att ställa upp kandidater där. Det konservativa partiet skulle däremot få en chance att komma till makten, tack vare splittringen i de liberala ledarna i västern. Är det värt att riskera detta för själviska aspirationer skul? Vore det ej bättre, om västern slöte sig enhälligt upp kring Mr. King, Canadas store liberala ledare, som så tydligt har visat, att han ej bevarar någon speciell grupps intressen, men att han årligt strävar efter ett enat Canada, från Stillahavskusten till Atlanten, givande alla en chance att skrida framåt och uppnå lycka och välfärd, därigenom tillfredsställande Canada en ljus och blomstrande framtid.

Skandinaviska farmare i Canada, betänken, om det är värt att splittra upp de liberala falangerna vid nästa val! Betänken, om det ej är bättre obehövt. Då liksnade jag till och bad honom skaffa sig folk varifrån han ville, jag tänkte i varje fall inte Canada än att sända till liberala, ty progressiva och fyrty konservativa. Om någon sin Canada skall gå till faders, så är det under Mr. Meighen och hans drabantier.

Västerns farmare! Mr. McKenzie King har genomfört sin tillfredskande, tillfredsbringande västerns farmare billigare redskap, i trots av oppositionen från österns kapitalister. Mr. Arthur Meighen, de konservativa ledare, kommer att annullera den nuvarande reduktionen och höja den förut gällande skalan, om han får en chance att komma till makten, och han kommer att göra detta i trots av farmarnas opposition.

Västerns farmare! Välj emellan Mr. Meighen och Mr. William Lyons McKenzie King.

så "bråk" som den fattigaste kyrkrätt hemma i Hultaby." "Never mind, Kalle, jag bju'r." — Hade för ovanlighetens skull 50 cents, som väntade att få komma ut i världsmarknaden.

Vi lyckades få ett ensamt bord. Kalle och jag följde långtansfullt den sneoedde kyparens rörelser. När maten äntligen kom, störtade han sig över den med en hungrig mans aptit. "Hungrig, Kalle?" Yes, sista centen gick i går.

"Berätta nu, hur du haft det, sedan du kom till detta landet, Kalle." "Inte mycket att berätta. Landsteg i Halifax. Utom biljetten hit hade jag tjugufem dollars."

"Sedan jag kommit till Winnipeg, blev det att taga in på ett billigt hotell. Redan dagen efter var jag ute på jakt efter arbete. Jag hade god tur. Träffade på en engelsman, som ville ha en man till sin farm. Jag var livad först, men så fög det i mig att det borde bli ett bra tillfälle att lära engelska, och innan vi skildes, var jag antagen som bonddräng hos engelsmannen. Lönen beständes till trettio dollars per månad. Det var ju inte precis den förtjänst jag drömde om, men, tänkte jag, två tre månader går det alltid."

"Jag köpte arbetskläder och skor, och resten av min förmögenhet gick åt till biljetten." "Farmen låg något mer än 100 mil från Winnipeg, och framkommet dit fick jag nästan genast 'hoppa i selen'."

Utom jag själv arbetade där också en riklände. Det var näst "Hovajohanna" hemma i Hultaby den mest taloföra människa, jag någonsin träffat. Han pratade oavbrutet från morgon till kväll utan att flästa någon vikt vid om jag begrep honom eller inte.

Likt slavar finga vi stå i från morgon till kväll, noga vaktade av farmaren, som alltid visste att bereda oss arbete, när vi fick ett jobb färdigt."

Något över en månad hade jag varit där, när jag gick upp till farmaren för att få min lön, men därväl blev intet. "Gubben pratade en hel del, men nästan alltsammans var lat i för mig. Så mycket förstod jag att någon avlönning skulle det inte bli förrän nästa månad. Allt rätt, tänkte jag, får väl lugna mig."

Nästa månad kom. Tror du det blev några pengar? To dollars var allt jag fick, han hade inte mer; resten skulle jag få litet senare.

Nu började jag att fundera över vad allt detta skulle betyda och kunde inte freds mig för misstanken, att jag råkat i ulvskor. Dag efter dag gick, men inga pengar syntes till."

Så en dag tog jag mod till mig och frågade honom om orsaken till drojsmålet. Jag hade nu lärt mig så pass mycket av språket, att jag kunde säga en hel del meningar. Vet du, vilket det blev? Jo: "Till harvesten skall du få betalt, men inte förr. Men det är inte enligt överenskomsten." "I don't care, jag har bytt ditt arbete. Du får allt vad du behöver, och då behöver du inte tjäna dig."

"Men, inföll jag, 'jag behöver pengarna för en del utbetalningar.' Jag tänkte skicka hem till Sverige för biljetten, förstår du. 'Gubben' förblev obehövt. Då liksnade jag till och bad honom skaffa sig folk varifrån han ville, jag tänkte i varje fall inte Canada än att sända till liberala, ty progressiva och fyrty konservativa. Om någon sin Canada skall gå till faders, så är det under Mr. Meighen och hans drabantier."

Västerns farmare! Mr. McKenzie King har genomfört sin tillfredskande, tillfredsbringande västerns farmare billigare redskap, i trots av oppositionen från österns kapitalister. Mr. Arthur Meighen, de konservativa ledare, kommer att annullera den nuvarande reduktionen och höja den förut gällande skalan, om han får en chance att komma till makten, och han kommer att göra detta i trots av farmarnas opposition.

Västerns farmare! Välj emellan Mr. Meighen och Mr. William Lyons McKenzie King.

Vad den nya läkevetenskapen kan utföra.

För S. C. T. av Dr. E. A. Anderson.

För ett tjugotal år sedan var det ej många, som kände till den kiropraktiska vetenskapen. I dag har kiropraktiken många efterföljare, och deras antal växer årligen. I dag finns det miljontals människor, som användas av den kiropraktiska metoden, då de behöva läkarehjälp. De betrakta kiropraktikern som en man, vilken utför praktiskt sundhetsarbete.

Kiropraktik är en sårenig sundhetsmetod, som är naturligt arbetande princip, — en lag, som alltid arbetar, aldrig mislyckas. Denna lag är, att den naturliga, medfödda livskraften i människokroppen kontrollerar densamma genom nervsystemet, att denna livskraft genom nervernas förmedling är distribuerad till kroppens alla organ, — att vadhelst som hindrar tillförseln av denna livskraft orsakar sjukdomar, och att en ständigt tillförsel av livskraften däremot resulterar i sundhet och hälsa. Detta är därför kiropraktikens mål.

Den kiropraktiska läkemetoden upptäcktes av Dr. D. D. Palmer. Vid ett experiment fann han mekaniska rätelser på kroppen av en döv neger vid namn Harvey Hillard fick denne sin hörsel tillbaka. Palmer var en man, som kunde läsa två och två tillsammans, och började undra, om andra sjukdomar kunde botas genom att rätta på dylika nerver, som kom till orätt läge, och sålunda återställa tillförseln av livskraften. Han företog ett antal experiment och fann, att alla slags sjukdomar kunna botas med denna enastående metod. Med akuta och kroniska och till och med med så kallade obotliga sjukdomar fick han de bästa resultat. Palmer visste, att han gjort en upptäckt av stort värde, men då han var en gammal man, överlämnade han åt sin son, B. J. Palmer, att vidare utveckla kiropraktiken.

B. J. Palmer började snart en skola för att ge världen den betydelsetfulla upptäckten. Han var en ung och älskvärd man och såg långt i framtiden. Han tog sig en lust att samma beskaftenhet, och tillsammans begynte de den första kiropraktiska skolan, vilken nu är den största privatägda läkareinstitution i världen. Deras gemensamma strävan var att låta världen känna den nya metoden. De mötte motstånd, här, orättfärdighet och missbruk, — men dylikt möter alltid nya läror och metoder. Varje värdefull idé har behandlats på samma sätt, och så kommer det troligtvis att förbli. Men Palmerförläget ej förskräcka sig. De behövde sin framtidsförmåga, följde den utstakade vägen, kämpade och seglade, segrade, emedan de kämpade för sannheten, och sanningen vinner alltid.

Kiropraktik har på några få år erhållit erkännande i stort sagt hela Förenta Staterna och i många provinser av Canada. Ännu finnes det emellertid ett stort antal människor, som äro obekanta med denna nya läkemetod. En del tro, att kiropraktikens verkbarhet är begränsad. Detta är sant i viss mån. Den kan ej sammanfoga ett brutet ben eller läka ett kvärliv. Men om den kan bota den ena sjukdomen, kan den bota de andra. Den följer emellertid naturliga lagar, vilka säga, att det är livskraften, som läker och kurerar. Naturens tendens är att återsträva till normala, — ej en gång, utan alltid. Två och två är alltid fyra. Naturen är den enda, som kan bota och kurerar. Innan en stackars människlig varelse kan framhålla sig själv som i stånd att kurerar en människlig varelse, måste han erhålla gudomliga krafter. Människokroppen måste bota sig av samma makt, som konstruerade densamma. Ehuru kiropraktiken icke är begränsad till ett visst slags sjukdomar, kan den likväl ej sätta naturen i stånd att bota alla sjuka. Sjukdomarna kunna i vissa fall vara så långt framskridna, att ej ens naturen förmår bota desamma. Ej heller vill jag påstå, att kiropraktiken är den enda läkemetod, som kan kurerar sjuka. Om den emellertid är rätt begagnad, kan kiropraktiken vandra ett medel, varmed praktiskt taget alla sjuka kunna bota.

Kiropraktiken är en läkemetod, som kräver stor omsorgsfullhet vid dess utövande. Genom felaktiga analyser kan man ingenting göra. Det sorgliga är, att det fins samvetslösa utövare, som kalla sig själva kiropraktiker, men vilka som oftast begå de största misstag. Detta är ett faktum, som måste tagas i betraktelse.

Vi ha i kiropraktiken en läkemetod, som gör det möjligt för den döve att höra och den blinde att se, de lama att gå och de sinnessvaga att återfå sitt förstånd. För att ge en idé om vad denna läkemetod kan utföra, skall jag relatera en del fall, som jag själv har haft och hand.

Jag tänker först på en 55 år gammal man, som under tio års tid led fruktansvärt av astma och ofta hade anfall av andfödhet, vilka kunde räcka i timtal. Under dessa anfall kämpade han hårt med döden. Så snart han skulle lägga sig, fick han dessa svåra anfall och måste därför ofta vara uppe dygnet runt. Att sitta i en stol blev dygnet om var hans tröstlösa tillvaro, och han hade ej förmåga att gå mera än några steg i taget. Han hade förlorat så oerhört i vikt, att han liknade ett levande skelett. När jag såg denne man, tänkte jag på naturen, givaren av allt liv, makt, som sätter jorden i rörelse, som skapat stjärnorna, som förvandlar mat och dryck till kött och blod. Jag tog honom under min behandling. Sakta men säkert blev han bättre. Inom några dagar blevo astmaanfallen färre, medan hans styrka gradvis återkom. Efter att ha undergått kiropraktisk behandling i fyra månaders tid kan han nu utföra lättare arbete (stundom också tyngre arbete) och arbetar dagligen ute hela dagen i vad väder som helst. Han har ej haft ett enda anfall av astma på två månaders tid. Han har icke ännu återfått sin normala vikt men kommer inom kort att vara så frisk och stark, som en man i hans ålder gärna kan vara.

Jag skall nu omtala ett annat fall, en ung man, som lidit av lambet i höfterna i fyra månaders tid. Han kunde icke flytta sina ben och förkände icke värda sig i sängen. Han hade provat alla läkare utan resultat. Han hade förlorat 60 pund i vikt, och då jag tog hand om honom, vägde han 120 pund. De muskulosa och cellvävnaderna voro så illa medfarna, att det knappt fanns tillstymlen till muskler. Jag började omedelbart med att företaga kiropraktiska rätelser, och efter en kort tid kunde han känna, att livskraften började att återkomma. Inom förlöpvet av en vecka kunde han gå över golvet utan hjälp. Inom två veckor kunde han med tillhjälp av två kryckor spatsera två kvarter. Hans muskler utvecklade sig med en förvånande hastighet. Innan en månad passerat, var han praktiskt taget frisk och kunde röra sig obehindrat utan kryckor. Han behandlades av mig i sex veckors tid, och då han lämnade mig, hade han återfått sina krafter och ökat 45 pund i vikt. Han gick omedelbart till arbete på en farm och utförde det tyngre arbete hela sommaren. Han har aldrig varit friskare i hela sitt liv och väger 185 pund. Han innehar fortfarande sin plats och allt är väl, sedan kiropraktiken åter satt honom på fötter.

Det rinner mig i minnet en Åttaårig gosse, som led av dålig matsmältning. Han hade aldrig haft en frisk dag i hela sitt liv. Han åt mycket litet och hade ofta kräkningar. Han hade ofta "körtlar" och led nästan ständigt av förkylning, i synnerhet om vintern. Han var nästan alltid för svag att gå i skolan. Han kunde sitta alldeles motlöst i timvis, som en sjuk hönä.

Hans föräldrar hade försökt allt möjligt, som de visste om, men gossen blev icke bättre. En hederlig kirurg påbjöd, att kortlarna skulle bortoperas, men fann, att gossen var för svag att genomgå en operation. En dag, då jag kom i beröring med gossens föräldrar, sade jag, att gossen kunde bota genom kiropraktisk behandling. De ville icke tro detta men lät mig likväl göra ett försök. Detta var två år sedan.

Jag var ej ens med kirurgen om att kortlarna skulle borttagas. Jag var övertygad, att kortlarna hade av naturen getts honom för att de skulle utföra någon funktion, nämligen att producera avslödnar, som skulle neutralisera de gifter, som voro tillstades i blodet eller vätskecirkulationen i kroppen. Jag insåg, att när kortlarna förstorats, så var detta emedan naturen i ett desperat försök att tillvaragata en hel del av de gifter, som funnos i kroppen, förstörat desamma. Det vill säga, att dessa kortlar hade mera att göra, när kroppen var överlastad med giftiga ämnen, och därför måste de följligen förstöras. Dess behov var så lunda större än någonsin och skulle följligen ej borttagas. De äro ännu kvar i halsen, fungerande normalt, och gör sin del att hålla gossens kropp i god kondition.

Två månader efter att han tagit kiropraktiska behandlingar, voro hans kortlar normala, hans matsmältning fungerade normalt, och hans kräkningar anfall hade försvunnit, och ett hjärtligt och kunde smälta sin föda, han fick färger på kinderna och glans i ögonen. Han var full av liv, deltog i lek och var så glad som en gosse kan vara. Hans föräldrar sände honom till skolan, vilken han sedan regelbundet besökt. Han är ej mera så sjuk, att han måste stanna hemma från skolan, han har gjort så stora framsteg i skolan, att han nästan hunnit upp sina kamrater.

En 63 år gammal man led av kronisk muskelreumatism. Efter en månads kiropraktisk behandling var han nästan fullständigt frisk. Han kunde ej fortsätta med behandlingen, eljest hade han nog vid det här laget varit fullkomligt frisk. Han blev emellertid så återställd, att han icke led den minsta smärta eller obehaglighet. Jag kan nämna ett tillfälle av den svåraste huvudvärk. Smärtorna voro nästan outhärliga. Några dagars behandling drev smärtorna på flykten, och de ha senare ej återkommit.

Jag kunde fortsätta i det oändliga med att berätta liknande fall, men detta är nog för att ge en idé om de olika sjukdomar, som kunna behandlas enligt den kiropraktiska metoden. De berörda fallen äro ej av den ovanliga beskaftenheten. Jag endast meddelar dem för att visa, att kiropraktik kan bota även de svåraste fall och icke är begränsad till ett visst slag av sjukdomar. Alla kiroprakti-

taget. Han hade förlorat så oerhört i vikt, att han liknade ett levande skelett. När jag såg denne man, tänkte jag på naturen, givaren av allt liv, makt, som sätter jorden i rörelse, som skapat stjärnorna, som förvandlar mat och dryck till kött och blod. Jag tog honom under min behandling. Sakta men säkert blev han bättre. Inom några dagar blevo astmaanfallen färre, medan hans styrka gradvis återkom. Efter att ha undergått kiropraktisk behandling i fyra månaders tid kan han nu utföra lättare arbete (stundom också tyngre arbete) och arbetar dagligen ute hela dagen i vad väder som helst. Han har ej haft ett enda anfall av astma på två månaders tid. Han har icke ännu återfått sin normala vikt men kommer inom kort att vara så frisk och stark, som en man i hans ålder gärna kan vara.

Jag skall nu omtala ett annat fall, en ung man, som lidit av lambet i höfterna i fyra månaders tid. Han kunde icke flytta sina ben och förkände icke värda sig i sängen. Han hade provat alla läkare utan resultat. Han hade förlorat 60 pund i vikt, och då jag tog hand om honom, vägde han 120 pund. De muskulosa och cellvävnaderna voro så illa medfarna, att det knappt fanns tillstymlen till muskler. Jag började omedelbart med att företaga kiropraktiska rätelser, och efter en kort tid kunde han känna, att livskraften började att återkomma. Inom förlöpvet av en vecka kunde han gå över golvet utan hjälp. Inom två veckor kunde han med tillhjälp av två kryckor spatsera två kvarter. Hans muskler utvecklade sig med en förvånande hastighet. Innan en månad passerat, var han praktiskt taget frisk och kunde röra sig obehindrat utan kryckor. Han behandlades av mig i sex veckors tid, och då han lämnade mig, hade han återfått sina krafter och ökat 45 pund i vikt. Han gick omedelbart till arbete på en farm och utförde det tyngre arbete hela sommaren. Han har aldrig varit friskare i hela sitt liv och väger 185 pund. Han innehar fortfarande sin plats och allt är väl, sedan kiropraktiken åter satt honom på fötter.

Det rinner mig i minnet en Åttaårig gosse, som led av dålig matsmältning. Han hade aldrig haft en frisk dag i hela sitt liv. Han åt mycket litet och hade ofta kräkningar. Han hade ofta "körtlar" och led nästan ständigt av förkylning, i synnerhet om vintern. Han var nästan alltid för svag att gå i skolan. Han kunde sitta alldeles motlöst i timvis, som en sjuk hönä.

Hans föräldrar hade försökt allt möjligt, som de visste om, men gossen blev icke bättre. En hederlig kirurg påbjöd, att kortlarna skulle bortoperas, men fann, att gossen var för svag att genomgå en operation. En dag, då jag kom i beröring med gossens föräldrar, sade jag, att gossen kunde bota genom kiropraktisk behandling. De ville icke tro detta men lät mig likväl göra ett försök. Detta var två år sedan.

Jag var ej ens med kirurgen om att kortlarna skulle borttagas. Jag var övertygad, att kortlarna hade av naturen getts honom för att de skulle utföra någon funktion, nämligen att producera avslödnar, som skulle neutralisera de gifter, som voro tillstades i blodet eller vätskecirkulationen i kroppen. Jag insåg, att när kortlarna förstorats, så var detta emedan naturen i ett desperat försök att tillvaragata en hel del av de gifter, som funnos i kroppen, förstörat desamma. Det vill säga, att dessa kortlar hade mera att göra, när kroppen var överlastad med giftiga ämnen, och därför måste de följligen förstöras. Dess behov var så lunda större än någonsin och skulle följligen ej borttagas. De äro ännu kvar i halsen, fungerande normalt, och gör sin del att hålla gossens kropp i god kondition.

Två månader efter att han tagit kiropraktiska behandlingar, voro hans kortlar normala, hans matsmältning fungerade normalt, och hans kräkningar anfall hade försvunnit, och ett hjärtligt och kunde smälta sin föda, han fick färger på kinderna och glans i ögonen. Han var full av liv, deltog i lek och var så glad som en gosse kan vara. Hans föräldrar sände honom till skolan, vilken han sedan regelbundet besökt. Han är ej mera så sjuk, att han måste stanna hemma från skolan, han har gjort så stora framsteg i skolan, att han nästan hunnit upp sina kamrater.

En 63 år gammal man led av kronisk muskelreumatism. Efter en månads kiropraktisk behandling var han nästan fullständigt frisk. Han kunde ej fortsätta med behandlingen, eljest hade han nog vid det här laget varit fullkomligt frisk. Han blev emellertid så återställd, att han icke led den minsta smärta eller obehaglighet. Jag kan nämna ett tillfälle av den svåraste huvudvärk. Smärtorna voro nästan outhärliga. Några dagars behandling drev smärtorna på flykten, och de ha senare ej återkommit.

Jag kunde fortsätta i det oändliga med att berätta liknande fall, men detta är nog för att ge en idé om de olika sjukdomar, som kunna behandlas enligt den kiropraktiska metoden. De berörda fallen äro ej av den ovanliga beskaftenheten. Jag endast meddelar dem för att visa, att kiropraktik kan bota även de svåraste fall och icke är begränsad till ett visst slag av sjukdomar. Alla kiroprakti-

taget. Han hade förlorat så oerhört i vikt, att han liknade ett levande skelett. När jag såg denne man, tänkte jag på naturen, givaren av allt liv, makt, som sätter jorden i rörelse, som skapat stjärnorna, som förvandlar mat och dryck till kött och blod. Jag tog honom under min behandling. Sakta men säkert blev han bättre. Inom några dagar blevo astmaanfallen färre, medan hans styrka gradvis återkom. Efter att ha undergått kiropraktisk behandling i fyra månaders tid kan han nu utföra lättare arbete (stundom också tyngre arbete) och arbetar dagligen ute hela dagen i vad väder som helst. Han har ej haft ett enda anfall av astma på två månaders tid. Han har icke ännu återfått sin normala vikt men kommer inom kort att vara så frisk och stark, som en man i hans ålder gärna kan vara.

Jag skall nu omtala ett annat fall, en ung man, som lidit av lambet i höfterna i fyra månaders tid. Han kunde icke flytta sina ben och förkände icke värda sig i sängen. Han hade provat alla läkare utan resultat. Han hade förlorat 60 pund i vikt, och då jag tog hand om honom, vägde han 120 pund. De muskulosa och cellvävnaderna voro så illa medfarna, att det knappt fanns tillstymlen till muskler. Jag började omedelbart med att företaga kiropraktiska rätelser, och efter en kort tid kunde han känna, att livskraften började att återkomma. Inom förlöpvet av en vecka kunde han gå över golvet utan hjälp. Inom två veckor kunde han med tillhjälp av två kryckor spatsera två kvarter. Hans muskler utvecklade sig med en förvånande hastighet. Innan en månad passerat, var han praktiskt taget frisk och kunde röra sig obehindrat utan kryckor. Han behandlades av mig i sex veckors tid, och då han lämnade mig, hade han återfått sina krafter och ökat 45 pund i vikt. Han gick omedelbart till arbete på en farm och utförde det tyngre arbete hela sommaren. Han har aldrig varit friskare i hela sitt liv och väger 185 pund. Han innehar fortfarande sin plats och allt är väl, sedan kiropraktiken åter satt honom på fötter.

Det rinner mig i minnet en Åttaårig gosse, som led av dålig matsmältning. Han hade aldrig haft en frisk dag i hela sitt liv. Han åt mycket litet och hade ofta kräkningar. Han hade ofta "körtlar" och led nästan ständigt av förkylning, i synnerhet om vintern. Han var nästan alltid för svag att gå i skolan. Han kunde sitta alldeles motlöst i timvis, som en sjuk hönä.

Hans föräldrar hade försökt allt möjligt, som de visste om, men gossen blev icke bättre. En hederlig kirurg påbjöd, att kortlarna skulle bortoperas, men fann, att gossen var för svag att genomgå en operation. En dag, då jag kom i beröring med gossens föräldrar, sade jag, att gossen kunde bota genom kiropraktisk behandling. De ville icke tro detta men lät mig likväl göra ett försök. Detta var två år sedan.

Jag var ej ens med kirurgen om att kortlarna skulle borttagas. Jag var övertygad, att kortlarna hade av naturen getts honom för att de skulle utföra någon funktion, nämligen att producera avslödnar, som skulle neutralisera de gifter, som voro tillstades i blodet eller vätskecirkulationen i kroppen. Jag insåg, att när kortlarna förstorats, så var detta emedan naturen i ett desperat försök att tillvaragata en hel del av de gifter, som funnos i kroppen, förstörat desamma. Det vill säga, att dessa kortlar hade mera att göra, när kroppen var överlastad med giftiga ämnen, och därför måste de följligen förstöras. Dess behov var så lunda större än någonsin och skulle följligen ej borttagas. De äro ännu kvar i halsen, fungerande normalt, och gör sin del att hålla gossens kropp i god kondition.

Två månader efter att han tagit kiropraktiska behandlingar, voro hans kortlar normala, hans matsmältning fungerade normalt, och hans kräkningar anfall hade försvunnit, och ett hjärtligt och kunde smälta sin föda, han fick färger på kinderna och glans i ögonen. Han var full av liv, deltog i lek och var så glad som en gosse kan vara. Hans föräldrar sände honom till skolan, vilken han sedan regelbundet besökt. Han är ej mera så sjuk, att han måste stanna hemma från skolan, han har gjort så stora framsteg i skolan, att han nästan hunnit upp sina kamrater.

OM

du har försökt alla andra metoder utan att